



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony  
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.  
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]  
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

**Nicolaus <de Plove>**

**Argentine, 22. XI. 1494 - 1495**

**Sermo. XLVII**

**urn:nbn:de:hbz:466:1-31214**

## De sancto Bartino

Dh sermones q̄ sequuntur sūt ex Socco.

De sancto Bartino

Sermo. XLVII

### O Lulus ac manib⁹

**O**n celū semp intētus. Hec sūt verba ecclē de vita & sc̄itate s. Bartini. Dicit Gregor⁹ Sanctoz exēpla animos audientiū accendunt ut videant q̄ ab eis fornia facta sunt. et valde sibi indignēt pariter & hūilient. p eo q̄ talia nō operant. Verba q̄ proposita maximā sc̄itate b⁹ glori⁹ p̄ncipis infinitū. **F**rigant⁹ ad h̄ caput n̄m & imitetur eū q̄stū possum⁹. **H**acta m̄r ecclēsia cōmēdat sc̄tin⁹ Bartinū i p̄bīa propositis q̄ oculis & manib⁹ in celū semp fuit intētus. Per oculos deuotōz & intētōz accipim⁹. p man⁹ opatōem. **V**erbo oculoz d̄r in cātic⁹. **V**ulnerasti cor meū soror mea spōla in vno oculoz tuoz. sc̄z denotionis. De alio oculo d̄r **B**ath. vi. Si ocul⁹ tunis similes ē totū corp⁹ lucidū erit. Ab oculo em̄ intentōis opa n̄ra tenebrosa v'lumino sa iudicant. Qāut p man⁹ opatio designatur. declarat Bre. di. Quid p man⁹ n̄si ope ratio designat. **E**st q̄ sensus propositi thēat⁹. Beat⁹ Bartin⁹ cū deuotōem in celo p̄labat. & cū h̄ intentionē oia sua opa in deū ordinauit. vt nūbil. ppter se aut. p̄p̄ boies. Iz solū ppter deū faceret. Exposit⁹ igif v̄bis thēat⁹ videam⁹ q̄uo sc̄tin⁹ virū imitari debeamus. **S**i em̄ glie ei⁹ pricipes fieri cupim⁹. v̄iaz p quā venit ad glaz nō recusem⁹. **S**z q̄a nēo repete fit sūm⁹. studeam⁹ q̄ ab inferioribus ad superiora duce grā oculos n̄ros silr i celū erigere. **D**ebeam⁹ igif p̄mo oculos n̄ros cū manib⁹. i. deuotōem & intentōem & oēz op̄ationē retro nos reflecte. sc̄do ante nos p spicere. terro infra nos deflectere. q̄rto intra nos includere. q̄nto ad dext̄ & sinistr̄ statuere. & sexto in celū cū sc̄to Bartino erigere. vltimo tandem q̄ntū possum⁹ dēm⁹ eos ip̄i deo infigere. **I** primo dico q̄ oculos n̄ros debem⁹ post tergū sup mala q̄ cōmisi mus reflectere. deuotōnez. p̄funde p̄nie cū recta intentionē & opatione lassificatiō dñō offerendo. sic agentes vt pura deuotōe p̄nitem⁹. **S**iderātes intimo timore et dolore que. qualia et quāca cōmisi⁹. Ita vt si fieri possit singulis p̄ctis. singulas deuotōnes & opationes recta intentione tribuimus. **S**ic fecit Jeremias cū peccata popu-

li deplozaret dī. **V**ivisides aquaz deduce& rūt oculi mei. Quod exponēs Gregor⁹ dī. **D**ividim⁹ quippe aquas. et ex oculis lacrimas deducim⁹. cū singulis p̄ctis dispertitas lacrimas tribuim⁹. **S**ic legim⁹ de sc̄to David in ps. **E**cit⁹ aquaz deduxerūt oculi mei. q̄r nō custodierūt legē tuā. **H**ūc ergo respectu tamdiu teneam⁹ quousq; i nobis verificari poterit illō. **I**fa. xlviij. **D**eleni vt nubem iniqtates tuas. & quasi nebulā p̄ctā tua. **S**ed q̄a nō sufficit remissio peccatorū nū detur nobis erā grā p̄tinendi. **S**co oculos cū manib⁹ ante nos i die iudicii dirigam⁹. cogitantes q̄s districte p̄ singulis & maxime post remissiō iteratis a deo iudice iudicabim⁹. **Q**uia om̄ia in numero pondere et mēsura nos exsoluere oportet. **E**cce vltio. **D**e om̄i errato adducer te domī ad iudicium. **D**ī si apertis oculis vide rem⁹ p̄ctā cū summa diligētia caueremus. **Q**uis em̄ mētio inops a iudeo mutuaret obulum vt p eo in breui marcam redderet auri. Aut q̄s p̄ delectatione momentanea penā longissimā & grauissimā sustineret. **S**ic erit in futuro dei iudicio. **C**um ergo vichys et iam dimissis peccatis itez impugnamur. sensus n̄ros fortiter teneam⁹. diligentes oculos cum manib⁹ ante nos ad dei iudicium. atq; dicentes illud **H**ebre. x. **H**orrendū est incidere in manus dei vnuētis. **Q**ei si itez peccanti. itez detur grā penitendi. multo tñ facilius caueref q̄s emendare. **O**portet em̄ hominē p multa trahi ante q̄s p̄ctū penitus destruāt. **P**rop̄ q̄d dicit Ambrosi⁹. **F**acilius inueni q̄ seruauerit innocentiaz q̄s qui verā atq; dignam egit penitentiā. **L**anta em̄ mala homo incurrit p p̄ctū vt raro vñq; ad plenū emendetur. **Q**uod figuratū legim⁹ i. **B**achab. iij. vii d̄r. **L**icet templū post p̄mā destrucionem fuerit reparatū nūq; tamen ad deocrem p̄stū fuit reformatuz. **V**erū quia post peccatorū cessationē & coꝝ emendatio nem iam inter amicos dei incipim⁹ cōputari. Ideo necesse est vt in signū er⁹ amicicie incipiam⁹ a domino rāb̄ filii charissimi flagellari. **S**ic em̄ dicerat angelus Thobie. **Q**uia acceptus eras deo necesse fuit vt temptatio pbaret te z̄. **U**l ergo flagella dī cū pacientia sufferam⁹. **T**ertio oculos cū manib⁹ infra nos in infernū cū multa solitudine dirigam⁹. vt si amara videant flas-

gella dñi cogitem⁹. melius est vt hic castige  
mur in iudicio misericordie q̄ i inferno depute  
mur ppetuo igni. **L**ogirates illud Judith  
vii. **D**om⁹ q̄ reprates nō suscepit cū ti-  
more dñi certificati sunt. **A**o ḡ vlciscamur  
nos p̄ his q̄ patimur. reputates ipa suppli-  
cia minora esse peccatis nris. q̄ si serui dñi cor-  
ripimus ad emendatōe z nō ad pditōem.  
**H**ec ibi. **E**t Job.vi. **Q**ui timer pruinā ca-  
det sup eū nit. **L**u ḡ flagellamur a dño. di-  
rigam⁹ oculos nros cuz manib⁹ infra nos  
ad penas inferni. dicētes cū gaudio. mel⁹  
est h̄ purgari q̄ ibi eternalē cruciari. **S**ed  
q̄ hostia huani gener⁹ dyabol⁹ vidēs nos  
p̄ p̄tōrem remissionē ⁊ p̄ eoz cessatōz pariter  
q̄ p̄ dei flagellatōz. nō solū erutos ⁊ libera-  
tos a sua p̄tate. s̄ eriā lōge ab eo alienatos  
acrius incipit nos infestare. instaurans ⁊  
nos ruinā p̄ delectabilia b⁹ mūdi. p̄ q̄ tāq̄  
p̄ machinas fortissime nos impugnat. im-  
tēs in nos tales ⁊ siles intoxicas itmissio-  
nes ⁊ sagittas dices nob. **Q**uid fac. vis tu  
p̄ntē vitā pdere p̄ter ⁊ futurā. ⁊ sic de aliis  
**Q**uarto ḡ oclōs cū manib⁹ circa totū mū-  
dum cū suis appēdiciis inspiciam⁹. **C**aute  
estimātes q̄ oia q̄ in mūdo sūt nō h̄ira. p̄t̄  
cūt̄ ⁊ h̄ira noceat. q̄ p̄ ea dei amicet̄ p̄di-  
mus. iuxta illud **I**sa. viii. **Q**ui vult esse amic⁹  
mūdi. inimic⁹ deistinat⁹. **U**namicos aut̄ ei⁹  
peutier i posteriora eoz ⁊ oprobriū semp̄/  
ternū dabit eis. vt dic̄ ps. **G**pres aut̄ eis  
p̄t̄ deū ml̄tū. p̄ficiunt̄. q̄ p̄ eis om̄e bonū. p̄/  
mitit̄. dño dicēte. **D**at. ix. **O**is q̄ reliqrit̄  
dom⁹ v̄l fr̄es aut̄ soiores aut̄ p̄t̄z aut̄ ma-  
trē. ⁊ centuplū accipiet ⁊ v̄sa eternā possi-  
debit. **P**felix cōmutatio relinqre mala ⁊ ac-  
cipere bona. **D**e omnib⁹ his in mūdo dicite  
divia sapia. **V**idi cuncta q̄ sub sole sunt. ⁊ et  
ecce vniuersa vanitas. **H**z q̄d p̄ his h̄o ac-  
cipit. **A**ccipit deū in q̄ sunt oia bona. **E**t lz  
hac p̄sideratōe h̄o luce clar⁹ videat. om̄ia  
q̄ mūdi sūt penit⁹. p̄tenēda rāq̄ vilia ⁊ iniuri-  
lia ⁊ gnicioſa. iterior ⁊ affeſe⁹ difficilie dis-  
trahit ab eisdē. **J**bo oculi cū manib⁹. i. de-  
uotio ⁊ intentio ⁊ oia nra opario intra nos  
est dirigēda. vt interior n̄ h̄o ab hac vīſco-  
ſa ⁊ ſeculēa forti⁹ abſtrahaf. **Q**uinto ergo  
oculos cū manib⁹ intra nos dirigam⁹. dili-  
gēter p̄ſideratēs vbi interiora noſtra iacēt̄  
vbi ſordidant̄ ⁊ inueniem⁹ q̄ etiā malis ex-  
pulis. adhuc reliqaz̄ viciſitas ml̄tū erit.  
**D**icit̄ em̄ **B**ern. h̄uſuſmodi p̄ſteſ viciſtū

vſq̄ in vltimā ſolitudine ſolitariū pſequāt̄  
et niſi p̄tinaci ſtudio expurgati liniri p̄nt et  
quocūq̄ cōponat ſe anim⁹ erit. ⁊ in q̄cung⁹  
ſolitudine ſecretū ſilentiū cordis eſe non  
patiē. cui q̄ maiore inelle pſuetudinis vſū.  
eo nequioz ⁊ rebellioz inuenitur. Ergo in-  
troſlus h̄o igrediēs potētias aie et malo  
pſuetudis vſu depūatas. ⁊ ad h̄ terrena ap-  
petēda pelliſme inclinatas. rōnem q̄ data ē  
homini vt deū cognoscat inuenit obtene-  
brata. voluntatē q̄ eſt homini data vt in co-  
gnito ⁊ amato dulciter requeſeret inuenit  
inſtabile ⁊ inq̄eta. **E**rigat ḡ rōnem ad deum  
vt eū ſp̄ cogitet. corrigat volūtātē vt ſolum  
deū cognitū amet. **L**opescat memorīa vt i  
deo diſcat aliq̄n̄ ſtabilit̄. vñ potētia talie  
vt dictū eſt repate cito recuperant p̄ mō amo-  
ris q̄ē h̄nt̄ ad deū quecung⁹ auerſi a dño  
pdideſt. **V**er q̄ vt dictū eſt hec potētia a  
terrenis diſſiculter auellunk̄ nſi ostendat̄  
eis aliqd meli⁹ q̄ ſe verit̄. ⁊ cui p̄mouet  
gra inberat̄. **I**dcirco erigēdi ſunt oculi nri  
cū manib⁹ ad dñia. **B**ern. **J**uſtū eſt vt q̄s  
p̄ntia nō delectat̄. p̄to ſit eis mēoria futu-  
roꝝ. vt q̄ de rex affiuetia deſpicuit ſolari.  
recordatio illos delectet etiuitat̄. **Q**uia ne  
quāq̄ ſine delectatiōe eſe poterū. vt dicit̄  
**B**ern. **A**nima ſine delectatiōe eſe non p̄.  
**A**ut̄ em̄ delectat̄ in infūmis ⁊ caret ſup̄mis  
aut̄ in ſup̄mis ⁊ infūma ptemnit̄. **H**ecto ḡ  
erigam⁹ oculos noſtrōs cū manib⁹ ad ſu-  
perna conuerſationē noſtrā habetēs in ce-  
lo. vbi hereditas nra eſt a lōge. ibi erigam⁹  
oculos noſtrōs. **E**cce monemur Iſa. l. **L**  
ua in circuitu oculos tuos ⁊ vide. **E**t **B**en.  
xv. ca. **V**ide in directū ad orientē ⁊ occidē-  
tem ad aquilonē ⁊ meridiē. om̄ē terrā quā  
ſp̄cīs dabo tibi. **Q**uod revera cogitatūz  
ſolū poſſet corda nra duriflma inflamare  
q̄ ſoiles ſymiculi tam glōſaz heredita-  
tē in eternū ⁊ oim bonoz̄ abundantiā de-  
bem⁹ poſſidere. **I**n hac ḡ pegrinatōe i cor-  
pore pſtituti. cogitatōe ⁊ audiitate dēm⁹ in  
illa eterna patria p̄t̄nue p̄uerſari. iuxta il-  
lud apli **L**ol. iii. **Q**ue ſurſum ſunt querite.  
q̄ ſurſū ſunt ſapite. vbi xp̄s eſt i deterrā dei  
ſedēs. **B**ern. **L**ircuite ⁊ ros dulcissimi ani-  
mo ſedē ſugnas. ⁊ multas q̄ in domo pa-  
triſ ſunt mansiōes h̄uſiliter ſtemplantēs  
erigentes corda v̄ia ad thronū dei et agnī  
ſupplicatēs p̄celsis cordib⁹. angelorum. pa-  
triarchaz̄. ap̄loꝝ martiz̄. et v̄gīnū choros.

# ¶ De sancta Elisabeth

admirantes. et quoniam puerit infirmitas cor  
dis talibus cogitates intesse tecum. Septem ad/  
huc alteri sancti erigunt visum suum. Et platem  
suam quoniam humanae fragilitati possibile est in ipso  
deum dirigentes. Ad quod faciendu[m] et si interdum  
admittat. rarissime tamen fit. Et hoc ipsum ad pri-  
mum accidit viris serissimus et perfectissimus. nec  
tamen adhuc in visione diuine esse pergit. in  
tra illud Job. i. Deus ne videt unquam. Nequaquam  
in re. test. praeceps quod referunt deum se vidisse ma-  
le dicitur. ut Jacob Ben. xxvij. Vidi dominum fa-  
cie ad faciem. et salua facta est anima mea. et Job  
xliij. Auditus auris audiuit te. nunc autem oculi  
mei vident te. Et Ieremia. vi. Vidi dominum sedem  
te super solium excellens. Hoc propter veneriam Gregorius  
declarat per distinctiones di. Quid enim praeceps re-  
terest testimoniū deum se vidisse testati sunt. cum  
tamen Job. dicat Deus ne videt unquam. nisi h[ab]et  
patenter datur intelligi. quod quidam habent morta-  
litter viuunt videtur per quasdam ymagines  
deorum. sed non in natura sue specie videri non potest.  
Anima enim afflata per gloriam spissat per figuratas  
quoniam deum videt. sed non in ipsorum essentia non  
pergit. Hinc Bern. Quicquid dei visione fu-  
delib[us] imparatus. speculum est et enigma tam di-  
stas a futuritate Christi a vita fidei. et ceteris  
ab eternitate. et adhuc breuius et raptim san-  
ctis predictis quod modum stilus quod modicitate  
significat. Ita tamen visione sancti dei Christi sicut  
buana fragilitas in scelto fideliter inserviat.  
et deum in se et in effectibus suis videre sat  
gat. donec ipso fauente per gloriam veniant ad  
gloriam. Iti exercitio inserviet sanctus Martinus  
in iugiter. de quod thema propositum. ut sit.

## ¶ De sancta Elisabeth. I Sermo. XLVIII

**O**n sideravit semini  
tas domini sue et panem ociosa non co-  
medit. Ponitur yle. Ita proba assu-  
munt ad laudem et gloriam sancte Elisabeth. In quo  
est profectio a duobus commendatur. Primo a sue  
meritis discussione studiosa ibi. Et sideravit se  
miras domini sue. in modis interioribus meritis sue  
Hoc ab est opario pietosa ibi. et panem  
ociosa non comedit. Circa primi scientium quod  
quilibet homo iustus diligenter dicitur siderare oes  
semitas. I. oes cogitationes et affectiones meritis  
sue. ne in eis aliiquid erupat quod oculos divini  
ne maiestatis offendat. Ad hanc considerationem  
inducit Hugo di. Diligenter attende quoniam

proficis vel quoniam deficitis. qualis sis in moribus  
et qualis in affectionibus. Redi ergo ad cor tuum.  
et diligenter et subtiliter discute teipsum. Considera  
quod agis. quoniam vivis. et quod tendis. Et cum  
totum interiorum et exteriorum bonis statum et  
habitu quoniam possibile est plene cognoveres.  
non solum quoniam sis. sed etiam qualis esse debeas  
tunc de cognitione tui poteris sublevari ad  
contemplationem dei. Precipuum enim et principale  
speculum ad videndum deum est animus intuitus  
seipsum. Ita considerationes et discussiones men-  
tis bearunt Elisabeth quotidie frequentabat  
Fecit enim sicut Seneca refert de suo otio.  
Qui cum omni die se ad nocturnam quietem re-  
cepisset interrogauit animum suum. Quid bonum  
in hodiernis pugnasti. quid mali hodierni pugnasti. cui  
vicio restinisti. quia pte in virtutibus pugnasti.  
¶ Aproposito autem dico quod hec consideratio dicitur esse  
triginta. Primo quod homo consideret defectus  
suum preteritos ut corrigantur. Secundo docet  
Bernardus. Et consideret anima maculas suas ut  
inde doleat. dolens lugeat. lugens deo pla-  
ceat. et sibi placens audiat. Ecce tu pulchra  
es amica mea. ecce tu pulchra et macula non  
est in te. Itud verbum proximum competit  
beatam Elisabeth. cuius pulchritudo bis in-  
sinuat. quia non solum fuit pulchra interiori  
mentis affectu. sed etiam in interiori conuersatione.  
Ita quod exempla sancte conversationis  
et meditationis omnibus eam intuitibus reliquit.  
Hoc homo consideret affectiones suas pre-  
sentes ut dirigantur. Ad quod iterumhortatur  
Bernardus. At te tua consideratio incipiat nec  
te neglecto in alia te extendas. Quid enim  
pedestris noueris oes vires herbarum. cursus  
sideret re. sed te nescieris. Eris silio edifica-  
ti sine fundamento. ruinam enim facis non stru-  
cturam. Nam quicquid constructio extra teip-  
sum. sed ut ipse dicit erit tanquam pulvis quod aven-  
to dissipatur. Et subdit. Non solum auctor  
consideratio tua a te incipiat sed etiam in te fini-  
atur. ut quicquid considerationi tua se offerat.  
quod ad tuam salutem non pertinet. sed noueris re-  
spuendit. Tertio homo consideret defectus  
futuros in quod propria infirmitate labi posset.  
ut caneat. Augustinus. Magis cogitare debet  
homo quid sibi deligitur quod sibi assit. Quod non habes  
conare ut assequaris. Semper cogitare de-  
bet quod sis minor in meritis et non maior.  
Si enim cogitas quantum alium precessisti time-  
re elationem. Si cogitas quoniam tibi deest inge-